

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**PSALTE=||RIVM DAVIDIS || CARMINE REDDITVM || PER
EOBANVM || HESSVM.||**

Hessus, Helius Eobanus

Lipsiae, 1557

VD16 B 3198

Psalmvs XXXIII. Benedicam Domino in omni tempore.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69301](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69301)

Prospicit humano cunctos è semine natos
 Cuncta sui spectans de regione throni.
 Ipse regit mentes illorum, & pectora firmat,
 Cuncta opera illorum, quæ regit ipse, uidet.
 Non iuuat armatum numerosa potentia Regem,
 Non redimit fortem uis generosa uirum.
 Fallet equus dominum quem uincere posse putabat,
 Immodico quoniam robore fultus erat.
 Qui Dominum metuunt hos respicit ipse, nec unquam
 Deserit, hostili nec finit arte premi.
 Qui pia diuinæ bonitatis munera quærunt,
 Horum animas certa sæpe salute beat.
 Hos prædura famis per tempora pascit egentes,
 Ne miseros rapiat mortis auara manus.
 Et nunc ad Dominum directa est nostra uoluntas,
 Fortia qui nostræ scuta salutis habet.
 Pectora concipiunt noua gaudia nostra per ipsum,
 Spes rata in ipsius nomine nostra manet.
 Nunc tua nos bonitas diuûm pater optime seruet,
 In te sperantes ut tua turba sumus.

Insignis anti-
 thesis, quæ fi-
 duciam huma-
 norum præsi-
 diorum dam-
 nat & prædi-
 cat timorem
 Dei.

Redit ad grati-
 arum actionem

Claudit Psal-
 mum precati-
 one.

PSALMVS XXXIII.

Benedicam Domino in omni
tempore.

ARGUMENTVM.

Est idem argumentum cum præcedenti
 Psalmo, quem Dauid composuit, cum peri-
 clitaretur apud Abimelech: Primo Samuelis
 XXI. Habet autem intertextas adhorra-
 tiones

E 4 tiones

tionēs suauissimas, & amplissimas consolations, quod etsi affligantur Sancti, tamen Deo curæ sint &c. Est omnino Psalmus pulcherrimus.

Quòd Deus orantium uoces exaudiat omni
Tempore, uiuendi quæ uia prima docet.
Omnes affligi ueræ pietatis amantes,
Donec in hac uita morbida membra trahant.

Psalmus Dauid, quando mutauit faciem suam coram
Abimelech, qui expulit eum, & ipse abiit.

Propositio gratiarum actionis.

Dicite perpetuas Domino mea camina laudes,
Tam iustum nullo tempore cesset opus,
Nostra Deo laudem nunquam non ora loquentur,
Huic mea non unquam lingua iacebit iners.

* Hortatur alios quoque ad gratiarum actionem

Gloria nostræ animæ Deus est, hunc ergo loquetur
Exul, ut hæc spectans gaudia certa ferat.

* Narratio in qua exponit causam cur uelit Deo gratias agere,

* Perpetuas Domino mecum nunc dicite laudes,
Tollamusque simul nomina magna Dei.

* De se loquitur Dauid.

Sollicito Dominum querenti pectore faustum
Annuit, & placidum se dedit ipse mihi.

* Insignis consolatio, quod Angeli sint custodes piorum, ij. Regum vi.

* Annuit aure mihi placida, mox abstulit omnes
Terrores animo qui nocere meo.

Gaudebunt quicumque Deo constanter adherent,
Nec facies horum quo pudefiat erit.

* Exul hic ad Dominum clamans, auditus ab ipso est,
Quem simul ærumnis omnibus eripuit.

* Qui Dominum metuunt ceu castris circuit illos,
Peruigil & saluos angelus esse facit.

Scire

Scirelibet Dominus quàm sit bonitate suauis,
 Huc sensus omnes uertite, scire licet.
 Felicem quicumq; illi confidit, & audet
 Sperare à Domino, qua releuetur, opem.
 Sanctorum ex animo Dominum pia turba timet,
 Nulla ita dispositis copia deesse potest.
 Esurient dices, opulenti rebus egebunt,
 Quærentes Dominum copia diues alet.
 Huc agite ò pueri mea uerba audite fideles,
 Pectora ut erudiam uestra timore Dei.
 Qui cupis innocua traducere tempora uitæ,
 Pacataq; bonos mente uidere dies.
 Sit tibi cura tuæ, ne deerret ad improba, lingua,
 Oraq; ne possint uerba dolosa loqui.
 Quæ bona sunt facito, fuge quæ mala cunq; uidentur
 Maxima quæ sita commoda pacis habe.
 Ipse Deum custos, oculis pater aspicit æ quis,
 Ipsorumq; pia percipit aure preces.
 Ipse suos uultus intendit in impia agentes,
 De terra ipsorum nomina ut eiciat.
 Ad Dominum fudere preces, audiuit, & ultro
 Auxilium istis, quod petiere, tulit.
 Corda, prope est Dominus fractis, animosq; iacentes
 Erigit, & miseros ad meliora leuat.
 Multa uiro semper ueniunt incommoda iusto,
 Hoc duce cuncta tamen per mala saluus erit.
 Omnia sic famuli custodiet ossa fidelis,
 Ut ne uel minimum de tot abesse uelit.
 Impius aduersa quauis ratione peribit,
 Qui iustum oderunt plurima damna ferent.

Adhortatiões
 suauissimis cõ
 solationibus
 ornata.

Docet timo-
 rem Dei.

Iusti affligun-
 tur.
 Sic Christus :
 Capilli capitis
 uetri numera-
 ti sunt, quanq;
 uideri pōt sub
 in dicasseresur
 rectionē carnis

Liberat ipse animas Dominus de morte suorum,
Quiq; illi fident, hos mala nulla prement.

PSALMVS XXXV.

Iudica Domine nocentes me.

ARGVMENTVM.

Est precatio contra eos, qui præter meri-
tum, bonos oderunt & calumniantur, & ta-
men simulant pacem & amicitiam. Huius-
modi homines in aulis plerunq; sunt.

Quàm fidei noceat uesana calumnia uerbo,
Carminè in hoc, uatis iusta querela, monet.
Regnet ut hæc regum sæuisima pestis in aulis
Saulis ab exemplo condidit ista tibi.

Psalmus Dauid.

Propositio pre-
catiōis, quam
affectus tam co-
piosam facit.

AD te confugio, tua numina pronus adoro
Summe parens, animi suscipe uota mei.

Obruor ærumnis, euertor fraude malorum,

Auxilium misero ni tua dextra ferat.

Quare age conantes me perdere crimine cassum,

Perde suis technis, & nocuisse ueta.

Corripi tela manu, scutum cape, tollere in ensam,

Vt manus hostilis te feriente cadat.

Condita uictrici deprome hastilia dextra,

Hostibus ut possis obuius ire meis.

Dic animæ pater auxilij præsentis egenti,

Certa salus ex me debet adesse tibi.

Deficient ignominia, pudor obruet ipsos,

Insidias uitæ qui posuere meæ.